

תאריך החתימה: 2.3.2025
מועד אחרון להגשה: 2.3.2025

בעניין:

עמית גנסיין, ת.ז. 039528185
ע"י ב"כ עו"ד רם גורודיסקי
מרח' יהודה הלוי 75, תל-אביב 65796
טל': 03-5605222; פקס': 03-5663660

המבקש בבקשה לאישור
התובענה כייצוגית;

- נ ג ד -

אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד שרון לובצקי הס (מ.ר. 19611)
ו/או שחר הרון (מ.ר. 55297)
עמית פולק מטלון ושות', עורכי דין
מרח' ראול ולנברג 18, בניין D, תל-אביב 6971915
טל': 03-5689000; פקס': 03-5689001

המשיבה בבקשה לאישור
התובענה כייצוגית;

בקשה לאישור הסדר פשרה והסדר פשרה (במסגרת הליך גישור)

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת על ידי הצדדים בבקשה לאישור התביעה כייצוגית שבכותרת (להלן: "הבקשה"), לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיפים 18-19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות" או "החוק") ולתקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "התקנות"), ולהורות, כדלקמן:

(א) לאשר את הסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליך הגישור שניהלו הצדדים בפני המגשר, עו"ד ניר אמודאי (להלן: "המגשר"), כמפורט בבקשה זאת להלן, וליתן לו תוקף של פסק דין (להלן: "הסדר הפשרה" או "ההסדר").

(ב) בכלל האמור לעיל, לקבוע שתביעת המבקש מוצתה ולפסוק שכר טרחה לעורך הדין המייצג וגמול למבקש, על פי המלצות המגשר והצדדים בהסדר זה.

(ג) להורות על פרסום דבר אישור הסדר הפשרה לפי החלטת בית המשפט הנכבד בעניין אישור ומתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה וזאת בנוסח שיאושר על ידי בית המשפט הנכבד.

בהתאם לסעיף 18(ב) לחוק ולתקנה 12(ב) לתקנות, בקשה זו נתמכת בתצהיריהם של הצדדים ובאי כוחם המצורפים כנספח 1.

להלן הסדר הגישור ונימוקי הבקשה לאישור:

א. מבוא – טענות הצדדים והשלב שבו נמצא ההליך

1.א הגדרות

2. להלן ההגדרות הרלוונטיות לצרכי הסדר זה:

"הבקשה לאישור" – הבקשה לאישור התובענה כייצוגית שבכותרת בנוסחה המתוקן שהגיש המבקש ביום 21.6.2023 נגד המשיבה.

"המבקש" – מר עמית גנסיין;

"המשיבה" או "החברה" או "אל על" – אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ;

"האתר" – אתר האינטרנט של מועדון "הנוסע המתמיד" של אל על שפעל בכתובת <https://travel.elal.com> עד ליום 31.12.2023 ואינו פעיל מאז;

"המועד הקובע" – המועד בו פסק הדין המאשר הסדר פשרה זה יהיה חלוט.

"התקופה הרלוונטית" – החל ממועד העלייה לאוויר של האתר האינטרנט המשיבה המיועד לחברי מועדון הלקוחות "הנוסע המתמיד" בחודש יוני 2017 ועד למועד ירידתו בסוף שנת 2023;

"לקוחות זכאים" – לקוחות חברי מועדון "הנוסע המתמיד", ישראלים, אשר ביצעו באתר הזמנות לינה במלונות בישראל ו/או השכרת רכבים בישראל, לא כולל הזמנות באילת בתקופה הרלוונטית;

"סכום הפשרה" – סכום סופי וכולל של \$ 716,767.50 (שווה ערך לסך של 2,575,346 ₪; על פי השער היציג של הדולר ביום 13.12.24 שעמד על 3.5930 ₪ לדולר);

"סכום ההחזר האישי" – סכום ההחזר מתוך סכום הפשרה לו זכאי כל אחד מהלקוחות הזכאים, כמסבר בסעיף 36 להלן ובכפוף לו;

"חוק הגנת הצרכן" או "החוק" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981;

2. תמצית טענות הצדדים

3. **תמצית טענות המבקש בבקשה לאישור**: המבקש הגיש ביום 14.7.22 בקשה לאישור תובענה כייצוגית נגד המשיבה. עניינה של הבקשה לאישור המקורית שהוגשה בשלוש טענות, בנוגע לאתר האינטרנט של מועדון "הנוסע המתמיד" של אל על: הראשונה, כי אל על אינה כוללת במחירי מלונות והשכרות רכב בישראל המוצגים באתר את רכיב המע"מ; השנייה, כי אל על אינה כוללת במחירים המוצגים באתר את עמלת המרת המטבע הזר בו משולמת העסקה; השלישית, כי אל על אינה מציגה את המחירים באתר בשקלים חדשים, שכן ברירת המחדל באתר היא הצגתם בדולרים. במסגרת זו מלין המבקש גם על שער ההמרה שבו עושה החברה שימוש לצורך המרת הדולרים לשקלים.

4. בבקשה מבקש המבקש להסתמך על ההחלטה שניתנה בת"צ 9139-05-18 צביה נ' Agoda Company Pte., Ltd, בו אושרה כייצוגית תובענה כנגד אגודה בטענה דומה.

5. ביום 1.6.23 הגיש המבקש בקשה לתיקון הבקשה לאישור. לאחר שהוגשה תשובת המשיבה, ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד ביום 16.6.23, בה הותר התיקון המבוקש, תוך חיוב המבקש בהוצאות לטובת המשיבה בסך של 10,000 ₪.

6. ביום 21.6.23 הגיש המבקש את הבקשה לאישור המתוקנת, במסגרתה תוקנה העילה הראשונה שנטענה בבקשה לאישור, כך שהמבקש מלין במסגרתה על כך שאל על משווקת באתר שירותים שונים בארץ ובחול"ל והיא מציגה שם מחיר חלקי בלבד שאינו כולל את רכיב המע"מ ו/או תוספת מס אחרת ו/או תשלום אחר בו מחויב הלקוח, וזאת בניגוד להצהרות החברה ובניגוד לחוק הגנת הצרכן כביכול.

7. יצוין, כי האמור לעיל אינו בא למצות את הטענות העולות בבקשה לאישור, אשר כלל טענות המבקש מפורטות בה.

8. **תמצית טענות המשיבה**: כבר לאחר הגשת הבקשה לאישור, וכפי שעדכנו הצדדים את בית המשפט הנכבד, פנו הצדדים לנתיב ההידברות ובחנו את האפשרות לסיים את המחלוקת ביניהם בהסדר מוסכם, ללא צורך בהגשת תשובה לבקשה לאישור, וזאת מטעמי יעילות וחסכון בהוצאות.

9. בהמשך, ולאחר שהמגעים הישירים לא נשאו פרי, הגיעו הצדדים להסכמה ביניהם, שקיבלה תוקף של החלטה, להפנות את המחלוקת להליך של גישור בפני כב' המגשר עו"ד ניר אמודאי. במסגרת הליך הגישור שנערך בין הצדדים, נדרשה המשיבה להגיש למגשר מסמך הכולל את תמצית טענותיה. ביום 1.12.23 הגישה המשיבה את תמצית טענותיה למגשר.

העתק מסמך תמצית טענותיה של המשיבה בנוגע לבקשה לאישור כפי שהוגש למגשר, ללא נספחיה, מצורף

כנספח 2.

10. בעיקרי הטיעון התייחסה המשיבה, בין היתר, לכל אחת מהעילות הנטענות, והסבירה כי אין בהן דבר וכי דין בקשת האישור להידחות על הסף ולחלופין לגופה. כך ובין היתר:

11. באשר להזמנת מלוונות הסבירה המשיבה, כי כפי שעולה מנספחי הבקשה לאישור עצמה (עמ' 68 שם, למשל), כבר במסך תוצאות החיפוש באתר של מלוונות בארץ מובהר ללקוח במפורש כי **"בעלי אזרחות ישראלית יחויבו בנוסף על המחיר המוצג ב-17% מע"מ בבית המלון עצמו"**, כך שהדבר נכתב במפורש והיה ידוע וברור לכל לקוח ישראלי. המשיבה אף הצביעה על כך שגילוי דומה בנוגע לתשלום המע"מ במלון ניתן **בנוסף** גם לאחר שנבחר מלון מתוך תוצאות החיפוש (תחתית עמ' 68 לבקשה לאישור) וכן במסך הבא (עמ' 69 שם).

12. עוד הוסבר בעניין זה כי מי שגובה את המע"מ הוא המלון עצמו ומשום שרק בהגיע המזמין למלון, יכול המלון לברר האם הוא אזרח ישראלי החב במע"מ, ובהתאם לגבות ממנו את המס, או שהוא תייר הפטור מתשלום המע"מ.

13. לפיכך, גם אם בהמשך העמוד מופיע לצד מחיר כל חדר הכיתוב **"כולל מיסים ועמלות"**, אז ברור ללקוח שהוא אזרחי ישראלי, ובוודאי חייב להיות ברור לו, שבהגיעו לבית המלון פיזית, ייגבה ממנו סכום המע"מ בשיעור של 17%, כפי שנכתב לו במפורש במסכים הקודמים ואף בראש אותו המסך. גילוי בדבר החיוב במע"מ מופיע גם במסך הבא **"סיכום ההזמנה"** וגם במייל האישור שנשלח למזמין.

14. הדברים נכונים במיוחד בנוגע לחברי מועדון **"חוזרים"**, שביצעו יותר מהזמנה אחת של לינה במלון בישראל, כך שהם בוודאי הם מודעים לתשלום המע"מ וממילא שלא היו יכולים להיות מוטעים.

15. מבלי לגרוע מכך הוסיפה המשיבה, כי לאור שורת הגילויים לעיל, יש לדחות את הטענה כאילו נגרם ללקוח **"נזק"** ממוני בסכום המע"מ שנגבה ממנו, כפי שטוען המבקש. בעניין זה מפנה המשיבה לקביעות בית המשפט העליון בע"א 6930/19 **עמית הר פז נ' נגב קרמיקה שיווק (1982) בע"מ** (נבו 6.2.2023), ראו בסעי' 78-80 לפסק הדין.

16. עוד הוסבר כי בכל הנוגע לחברי מועדון שאינם ישראלים ולפיכך לא מחויבים במע"מ, הרי שלהם אין כל עילת תביעה נגד אל על, וממילא לא נגרם להם נזק כלשהו, לא בסכום המע"מ ולא בכלל.

17. לגבי הזמנת מלוונות בחו"ל הסבירה המשיבה, כי דין טענה זו להידחות על הסף, משום שנגד המשיבה כבר הוגשה בקשה לאישור קודמת - ת"צ 34813-02-20 **עקרבי נ' קווי חופשה בע"מ ואח'** (להלן: **"בקשת האישור הקודמת"**), אשר התבררה בבית משפט השלום בחיפה (כב' הנשיא, השופט א' סלמה) - שבה הועלתה כבר אותה הטענה בנוגע לאי הכללת מס עירוני שנגבה במלוונות בחו"ל במחיר המוצג באתר. בקשת האישור הקודמת הסתיימה בהסתלקות המבקש שם בהסדר שכלל, לפני משורת הדין, הוספת גילוי בנוגע לגביית המס העירוני בחו"ל (הבקשה הקודמת, בקשת ההסתלקות שהוגשה במסגרתה ופסק הדין צורפו כנספחים 1-3 לתמצית הטיעון).

18. בהקשר זה הראתה אל על, כי היא אכן מספקת גילוי כאמור בנוגע להזמנה של מלוונות בחו"ל, כך שלאחר שלקוח בוחר במלון והחדר הרצויים, ובטרם אישור ההזמנה והתשלום, מספק האתר ללקוח גם גילוי בנוגע ל**"מיסים ותשלומי חובה"** ובו פירוט בין היתר בנוגע למס עירוני, ככל שנגבה, תוך ציון סכומו של המס ללילה

והעובדה כי זה ייגבה בבית המלון עצמו וכי גילוי זה מבוסס על מידע שהתקבל מצד ג', ושאינו בידיעתה האישית של אל על. וראו לדוג' מתוך הגילוי שקיבל המבקש, כפי שהוצג על ידו בעמ' 78 לבקשה לאישור.

19. עוד הוסיפה אל על בהקשר זה, כי דין הטענה להידחות גם לגופה, מן הנימוקים שלהלן:

20. **ראשית**, בענייננו חל הפטור הקבוע בסעיף 17(א)(1) לחוק הגנת הצרכן, הקובע כי החובה להצגת "המחיר הכולל" (הקבועה בסעיף 17 א לחוק) אינה חלה "על נכס המיועד להימכר מחוץ לישראל, או על **שירות המיועד להתבצע במלואו מחוץ לישראל**"...

21. **שנית**, סעיף 17א לחוק הגנת הצרכן קובע את ההגדרה ל"המחיר הכולל", שהוא מחיר הכולל את סך כל התשלומים בעבור נכס או שירות ואת סך כל המיסים החלים או על מכירתם **והנגבים על ידי עוסק**. גם בסעיף 17ד לחוק הגנת הצרכן מורה המחוקק ל"**עוסק**" לפרסם ולנקוב במחיר הכולל. ואולם בענייננו מדובר במיסים עירוניים שלא נגבים על ידי העוסק, אלא ישירות על ידי בית המלון בחו"ל, כך שמיסים אלו אינם חלק מהמחיר הכולל שעל אל על להציג.

22. **שלישית**, המבקש לא יוכל להיבנות מהוראות חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976 ("חוק שירותי תיירות") ו/או תקנות שירותי תיירות (חובת גילוי נאות), התשס"ג-2003 ("תקנות שירותי תיירות"). כך הוסבר, כי אל על לא מספקת "שירותי תיירות", כהגדרתם בסעיף 2 לחוק שירותי תיירות, ומכאן שזה אינו חל עליה. בהתאם, גם סעיף 3 לחוק, שעוסק בשירותי תיירות, ותקנות שירותי תיירות שהותקנו מכוחו, אף הם לא חלים על אל על. מבלי לגרוע מכך הוסבר, שגם לגופן לא חלות על המשיבה תקנות 2-3 לתקנות שירותי תיירות, משום שעניינן ב"חבילות נופש", כהגדרתן בתקנה 1 לתקנות הנ"ל, אותן לא מספקת אל על.

23. **רביעית**, כאמור אל על מספקת גילוי מלא בנוגע לגביית המיסים העירוניים על ידי בית המלון בחו"ל.

24. **חמישית**, גם בעניין זה חל ההיגיון המשפטי שעמד בבסיס פסק דינו של בית המשפט העליון בפס"ד **הרפז** לעיל בנוגע לאי הכללת המע"מ במחיר הכולל ויש להחילו מקל וחומר גם בעניין המיסוי העירוני. בהתאם ברור, כי בוודאי שלא ניתן לטען שללקוח נגרם "נזק" ממוני כלשהו בסכום מלוא המס העירוני שנגבה ממנו.

25. בנוגע למטבע הצגת המחירים באתר והטענה בדבר גביית עמלת החליפין הסבירה אל על, כי האתר מאפשר ללקוחות לבחור בין 4 מטבעות שונים שבהן יוצגו המחירים, לרבות שקל חדש, וכבר מכאן יש לדחות טענה זו של המבקש. עוד הוסבר בהקשר זה, כי קבלת טענת המבקש משמעותה פגיעה בחברי הקבוצה שאותה הוא מתיימר לייצג, שכן היא תיטול מהם את האפשרות להציג המחירים במטבעות נוספים מעבר לשקלים ותכפה עליהם לשלם בשקלים בלבד. בנסיבות אלה, בהן אל על מאפשרת ללקוחות לצפות במחירים בשקלים חדשים ולבצע עסקאות בשקלים חדשים, הרי שהיא אינה מתיימרת להיכנס לפטור הקבוע בסעיף 17(ב) לחוק הגנת הצרכן.

26. הוסבר שבכל הנוגע למכירת כרטיסי הטיסה על ידי אל על, הרי שאז היא פועלת לפי הפטור הקבוע בסעיף 3 לחלק ב' לתוספת הראשונה לחוק הגנת הצרכן. בעניין זה מחשבת אל על את מחיר כרטיסי הטיסה בשקלים חדשים לפי שער המכירה להעברות והמחאות הממוצע של בנק מזרחי טפחות בע"מ ובנק הפועלים בע"מ ביום העסקים שקדם למועד התשלום, כך שבעניין זה אין ולא יכולה לקום כל טענה למבקש בעניין זה.

27. בהקשר זה אף הוסבר, כי לא רק שלא הוצגה עילה אישית, אלא שהמבקש אף לא הצביע על נזק שנגרם כתוצאה מכך שביצע (לפי בחירתו) את ההזמנה במט"ח ולא בשקלים, וממילא לא הראה נזק "רוחבי" נטען כזה, שכן לקוחות רבים מעדיפים לבצע את העסקאות במט"ח, משיקוליהם.

28. עוד הוסיפה המשיבה, שככל שלקוח בחר לבצע את הרכישה במטבע שאינו השקל, קרי באחד מ-3 המטבעות האחרים שאל על מאפשרת ללקוחות, הרי שעסקת הרכישה בכרטיס האשראי תבוצע בהתאם להסכם ולתנאים שסוכמו בין הלקוח לבין חברת כרטיסי האשראי שהנפיקה את הכרטיס, ללא מעורבות כלשהו,

ואף ללא ידיעה כלשהי, מצד אל על, כך שברור כי עמלת החליפין עליה מלין המבקש לא קשורה לאל על ולא נגבתה על ידה, אלא ישירות על ידי חברת כרטיסי האשראי.

29. מבלי לגרוע מכך נטען, כי טענותיו של המבקש בסעיף 54.3.2 לבקשה לאישור בדבר קיומו של "נזק" בשל הפרשים נטענים בשערי החליפין, הינן שגויות. שהרי גם אם בכלל היה פסול כלשהו בשער החליפין לפיו ביצעה חברת כרטיסי האשראי את החישוב (ואין פסול, שהרי המבקש פשוט טעה לסבור כאילו חברת כרטיסי האשראי צריכה הייתה לבצע תחשיב לפי שער אחר כלשהו הקבוע בתוספת הראשונה לחוק הגנת הצרכן או בתקנות הגנת הצרכן שלא חלות עליה), אזי מדובר בהפרשים אקראיים בלבד.

30. אין באמור כדי למצות את טענות אל על בנוגע לבקשה לאישור.

31. במסגרת הליך הגישור, הגיש המבקש מסמך תשובה לטענות המשיבה, בו השיב לכלל טענות המשיבה לעיל במסגרת דברים שהוחלפו, בכתב ובעל פה, בגישור עצמו וחלק עליהן מכל וכל.

א.3. הליכי הגישור

32. כאמור, הצדדים ניהלו הליך גישור ארוך, מעמיק וממושך בפני המגשר, עו"ד ניר אמודאי, במסגרתו התקיימו מספר ישיבות בפני המגשר. יצוין כבר עתה, כי במסגרת הליך הגישור, ערכה המשיבה בדיקות שונות ושליפות של נתונים וחשובים שונים, שכפי שנסיביר עוד להלן, אופן ביצועם הועבר לעיון ובדיקת המגשר, והכל כפי המפורט להלן.

33. בסופו של דבר הגיעו הצדדים בתיק זה, **על פי הצעת המגשר**, להסדר פשרה במתווה כמפורט בבקשה זאת להלן, אשר אישורו מתבקש כעת.

ב. הגדרת הקבוצה שעליה חל ההסדר

34. בהתאם להגדרה הקבועה בסעיף 56 לבקשה לאישור המתוקנת: הלקוחות שהזמינו מהאתר, כהגדרתו לעיל, שירותים בארץ ו/או בחו"ל ושילמו תוספת כלשהי לרבות מיסים ו/או תשלום חובה ו/או עמלת המרת מט"ח, על המחיר שהוצג בפרסומי המשיבה ו/או הנקוב באישור ההזמנה והלקוחות שהזמינו מהמשיבה, באמצעות האתר כהגדרתו לעיל, כרטיסי טיסה לחו"ל/לארץ או חבילות תיירות ונופש היוצאות מישראל, שמחיריהם ננקבו במטבע חוץ, ואשר חויבו בתשלום סכום שקלי לפי שער המרה הגבוה מן המותר לפי ס' 71 ז(ב) לחוק הגנת הצרכן וכן הלקוחות התיירים, קרי חברי מועדון "הנוסע המתמיד" שאינם תושבי ישראל, שהזמינו שירותים באמצעות האתר, כהגדרתו לעיל, ושחויבו בתשלום מע"מ בשיעור העולה על 0%; והכל בשבע השנים שקדמו להגשת בקשת האישור והתובענה ועד למועד אישור הסדר פשרה זה.

ג. עיקרי הסדר הפשרה, השיקולים העומדים ביסודו והסיכונים והסיכויים בהמשך ניהול

התובענה

35. על מנת להימנע מהתדיינות משפטית ממושכת ויקרה, על יסוד הסיכויים והסיכונים בתיק, ולאחר הליך גישור ממושך ומעמיק, הצדדים הביעו רצונם לסיים את המחלוקת נשוא הבקשה באמצעות הסדר פשרה **המבוסס על הצעתו של המגשר**, וזאת מבלי שיהא בכך משום הודאה באיזו מטענות הצדדים. להלן עיקרי הסדר הפשרה.

36. הצדדים הסכימו כי על בסיס כל האמור לעיל, ובכלל זה טענות המבקש, טענות המשיבה ובדיקותיה, בהמלצת המגשר כאמור ולצורך הסדר הפשרה, **מתחייבת המשיבה לשלם ללקוחות הזכאים את סכום הפשרה, המהווה 73% מסכום המע"מ ששילמו כלל הלקוחות הזכאים בבתי מלון או בחברות השכרת הרכבים בישראל (למעט בעיר אילת)**. לכל אחד מהלקוחות הזכאים תשלם המשיבה סכום החזר אישי המחושב, כדלקמן:

(א) בתוך 90 ימים מהמועד הקובע המשיבה תבצע בדיקה לאיתור כלל חברי מועדון הנוסע המתמיד הנמנים על הלקוחות הזכאים לפי הסדר פשרה זה שיש להם חשבון פעיל במועד התשלום (להלן: "**הלקוחות הפעילים**").

(ב) סכום ההחזר האישי לו יהיה זכאי כל אחד מהלקוחות הפעילים יהיה מנת החלוקה של סכום הפשרה במספר הלקוחות הפעילים.

(ג) תשלום סכום ההחזר האישי ללקוחות הפעילים ייעשה על ידי המשיבה, בתוך 45 ימים לאחר איתור הלקוחות הפעילים, בדרך של זיכוי חשבונו במועדון "הנוסע המתמיד" של אל על בנקודות המועדון להם הוא זכאי על פי הסדר זה. כמות הנקודות לה יהיה זכאי כל לקוח פעיל תחושב על פי מפתח המרה של **50 נקודות לכל דולר ארה"ב אחד** לו יהיה זכאי הלקוח הפעיל על פי הסדר פשרה זה. בהתאם, במסגרת הסדר הפשרה תשלם המשיבה ללקוחות הזכאים יחד **סך כולל של 35,838,375 נקודות מועדון**.

37. **באשר להסדרה העתידית** – כאמור לעיל, ביום 31.12.2023 ירד האתר, כהגדרתו לעיל, מהאוויר ואינו פעיל עוד. בהתאם, מוסכם על הצדדים כי לא נדרשת בענייננו הסדרה עתידית לאתר.

38. **כאמור, מתווה הסדר הפשרה המפורט מעלה, גובש במהלך הליך הגישור שנערך בין הצדדים על פי הצעת המגשר. מתווה הפשרה מבוסס על העקרונות והשיקולים, כדלקמן:**

39. במסגרת הליך הגישור, ניתחו הצדדים, בסיוע המגשר, את טענות הצדדים בכתבי הטענות בתיק וזאת במסגרת שורה של ישיבות גישור שנערכו בין הצדדים. במסגרת זו, ומבלי שיהיה בכך כדי להודות באיזו מטענות הצד שכנגד אך תוך בחינה עניינית של טענות הצדדים והסיכונים והסיכויים של שני הצדדים, הגיעו הצדדים והמגשר למסקנה, כי על ההשבה בהסדר הפשרה בתיק להתמקד בעילת אי הכללת סכום המע"מ במחיר הכולל שהוצג באתר בגין מלונות והשכרות רכבים בישראל (למעט העיר אילת) בלבד (תוך שבקביעת גובה מקדם הפשרה, יילקחו בחשבון גם העילות האחרות בבקשת האישור).

40. בהתאם, נקודת המוצא של הסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים והמגשר הינה, כי לאור בחינת הסיכויים והסיכונים של יתר העילות והטענות בתיק, ובכלל זה העילות בנוגע להזמנות בחו"ל, עמלת החליפין ומטבע המחירים שהוצגו באתר, סביר יותר שלא יינתן פיצוי בגין מאשר יינתן פיצוי בגין.

41. כאמור, הוסכם כי ההשבה בהסדר הפשרה תתמקד כאמור בעילה של אי הכללת רכיב המע"מ במחיר הסופי שהוצג באתר בהזמנות לינות במלונות ו/או השכרת רכבים בישראל, לא כולל העיר אילת. בהתאם, במסגרת המשא ומתן שערכו הצדדים, בתיווך המגשר, הוסכם על שיעור השבה של 73%, בגין עילה זו, אשר לוקח בחשבון גם את העובדה שהמבקש ויותר במסגרת הגישור על הפיצוי בגין יתר העילות שהעלה.

42. כך ברור, וזאת הייתה המוסכמה בהליך הגישור, כי הסכמת המשיבה לשיעור השבה של 73% בעילה המרכזית (וממילא הגדולה ביותר לפי ההערכה) נובעת גם מן העובדה שהפיצוי יינתן בגין עילה זו בלבד, שאחרת הייתה עומדת על השבה בשיעור נמוך יותר.

43. בהתאם להסכמה זו, ובהנחיית המגשר, ערכה המשיבה, באמצעות חברת Kaligo PTE Ltd (ובשמה החדש: Ascenda Loyalty Pte Ltd), שהיא זו שתפעלה את האתר בפועל לאורך כל התקופה הרלוונטית ובהתאם כלל הנתונים בנוגע לשימושים וההזמנות באתר מצויים אצלה, בדיקות שונות, שלפה נתונים בנוגע להיקף ההזמנות של מלונות והשכרת רכבים שביצעו באתר לקוחות ישראלים חברי מועדון הנוסע המתמיד, וזאת לאורך כל התקופה הרלוונטית, החל מעליית האתר לאוויר בשנת 2017 ועד לסגירתו ביום 31.12.23.

44. להלן הנתונים שנשלפו ושהוצגו על ידי המשיבה בהליך הגישור, שהם הנחות היסוד להסדר זה:

(א) סה"כ סכום ההזמנות בישראל (בתי מלון והשכרת רכבים) של כלל חברי המועדון עמד על סך של \$ 8,485,539.

(ב) מתוך סכום זה, סה"כ הזמנות שביצעו חברי מועדון ישראלים עמד על סך של \$ 8,340,695.

(ג) מתוך הסכום שבס"ק (ב), סה"כ ההזמנות, לא כולל הזמנות בעיר אילת (שבה כידוע לא משולם מע"מ) עמד על סך של \$ 5,775,725.

45. הסכום הרלוונטי להסדר הפשרה הוא כמובן הסכום הנקוב בס"ק (ג) לעיל. בהנחה שבגין הסכום הנ"ל שולם מע"מ בשיעור של 17%, הרי שמדובר בסך של כ- \$ 981,873. בהתאם להסדר הפשרה, אותו מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר, סכום ההשבה עומד על 73% מתוך סכום המע"מ, קרי סך של כ- \$ 716,767.50, הוא "סכום הפשרה" כהגדרתו לעיל.

46. בהקשר זה נסביר, כי לשיטת המשיבה, גם אם היה המבקש מצליח בטענתו זאת במלואה, הרי שאז היה על המבקש להתמודד עם הקושי במישור הוכחת הנזק, ועם טענת המשיבה המבוססת על פסק דינו של כב' בית המשפט העליון בעניין **עמית הר פז**, כי "הנזק" הנטען כתוצאה מאי הכללת סכום המע"מ במחיר הכולל **אינו מלוא סכום המע"מ ששולם במלון/בחברת השכרת הרכב**, אלא אך שווי "הטרחה" שנגרמה ללקוח בכך שנאלץ לחשב באופן עצמאי את מחיר העסקה הסופי. המבקש, כאמור, השיב לטענות המשיבה, כאמור בסעיף 31 לעיל.

47. בהתאם, הצדדים הסכימו, בהתאם להמלצת המגשר כאמור, כי 73% מתוך הסכום הנומינלי המצטבר של המע"מ שבו חויבו חברי הקבוצה עבור הזמנת שירותים בישראל מהווים פיצוי הוגן וסביר בהחלט בהתחשב בסיכון הקיים, ובעלויות ניהול ההליך כולו, לרבות בגין יתר העילות כאמור.

48. ההפרש בין סכום הפשרה לבין מלוא סכום המע"מ המחושב, המהווה 27% בלבד, משקף בראש ובראשונה, כבכל הסדר פשרה, את הערכת הסיכונים והסיכויים של כל אחד מהצדדים והמגשר, כשלעניין זה המבקש עומד בפני סיכון כי הבקשה לאישור תידחה במלואה על ידי בית המשפט הנכבד, אם וככל שתתקבלנה במלואן טענות המשיבה, אשר פורטו בעיקרי הטענות שהגישה, ואילו המשיבה עומדת בפני הסיכון כי טענות המבקש המפורטות בבקשה לאישור המתקנות, חלקן או כולן, תתקבלנה על ידי בית המשפט הנכבד.

49. כך ברור, כי סכום הפשרה, בסך של כ- 716 אלף דולר ארה"ב, מצוי בטווח שבין שני התרחישים שלעיל, בצד הגבוה, כך שגם מטעם זה מתחייבת המסקנה כי הוא ראוי, סביר והוגן.

50. לאור כל האמור לעיל, סבורים הצדדים והמגשר, כי הסדר הפשרה שלעיל, שאישורו מתבקש בבקשה זאת, משקף בצורה ראויה את הסיכונים והסיכויים בתיק ואת קניית הסיכון על ידי הצדדים, ומהווה הסדר ראוי, הוגן וסביר לסיום ההליכים הנ"ל שבכותרת, לטובת חברי הקבוצה. וזאת גם בשים לב לחיסכון במשאבים, הן מצד הצדדים והן מצד בית המשפט הנכבד, ולשלב המוקדם יחסית בו מצוי הדיון בתיק, עוד טרם הגשת התשובה לבקשה לאישור, תוך חיסכון בזמן שיפוטי ומבלי להופיע לדיון קדם אחד בבית המשפט הנכבד, וגם זאת יש לקחת בחשבון השיקולים.

51. לעניין מפתח ההמרה – מפתח ההמרה של סכום הפשרה לנקודות מועדון הנוסע המתמיד נעשה בהתאם למחיר הבסיסי שבו מוכרת המשיבה נקודות מועדון לחברי המועדון. כך, חברי המועדון יכולים לרכוש נקודות מועדון לצורך שימושים עתידיים במועדון. בהתאם, מחיר הבסיס בו נמכרות הנקודות הינו 50 נקודות לדולר (ולמעשה, חבילת הבסיס כוללת 500 נקודות במחיר של \$ 10 כשקיימות גם חבילות נוספות).

52. בהתאם, המרת סכום הפשרה לנקודות מועדון לפי מפתח ההמרה שבו מוכרת המשיבה נקודות לחברי המועדון באתר שלה, ולא במפתח שנקבע במיוחד לצורכי הסדר הפשרה, מבטיחה שמדובר במפתח המרה ראוי, סביר ומקובל.

53. בהקשר זה יצוין עוד, כי פיצוי לפי מפתח ההמרה הנ"ל – 50 נקודות לדולר – כבר אושר על ידי בתי המשפט במסגרת שני הסדרי פשרה קודמים במסגרת שתי בקשות לאישור תובענות כייצוגיות קודמות – ראו פסק

דינו של כב' השופט דורון חסדאי שאישר הסדר פשרה בת"צ 15698-04-15 **עופר מנירב ואח' נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ** (נבו 9.11.2022) וכן פסק דינה של כב' השופטת מיכל נד"ב בת"צ 53145-01-16 **מירב פירט נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ** (נבו 1.3.2021).

(הערה טכנית: ביום 1.9.2023 הומרו נקודות המועדון הצבורות ל"נקודות חדשות", לפי מפתח של 1 נקודה ישנה = 50 נקודות חדשות. כך, בשני פסקי הדין הללו דובר על נקודה (ישנה) לדולר, שווה ערך ל-50 נקודות חדשות לדולר, כמוצע בהסדר זה).

54. לעניין הפיצוי בנקודות המועדון – כאמור, במסגרת הליך הגישור, שקלו הצדדים את הסיכויים והסיכונים שלהם בתיק, ובכלל זה לקחו הצדדים בחשבון, בהמלצת המגשר, את העובדה שסכום המע"מ המדובר לא נכנס כלל לכיסה של המשיבה, אלא שולם ישירות לבית המלון/חברת ההשכרה ומשם הועבר לרשות המיסים.

55. בהתאם, ומשהמשיבה לא "התעשרה" מסכומי המע"מ המדוברים, שכן אלו נגבו ישירות על ידי נותני השירותים (המלונות בארץ, למשל) נדמה כי תשלום סכום הפשרה בדרך של זיכוי הלקוחות הזכאים בנקודות מועדון הינו מנגנון ראוי, סביר ונכון בנסיבות העניין, שהרי נקודות המועדון מהוות מבחינת חברי קבוצה אלו, אמצעי תשלום בעל ערך רב, בו הם עושים שימוש באופן תדיר כחלק מניצול חברותם במועדון הנוסע המתמיד.

56. בהקשר זה יובהר ויודגש, כי הגם שאתר המועדון, שבאמצעותו ניתן היה להזמין מלונות והשכרת רכבים נסגר כאמור, הרי שלנקודות המועדון ישנו שימוש רב גם כיום. בין היתר, עושים חברי המועדון שימוש בנקודות, באופן תדיר ויומיומי, עבור טיסות, שירותים שונים ומוצרים הקשורים לטיסה, לרבות מזוודות, שדרוג למחלקות היוקרה, בחירת מושב ועוד. בנוסף, רשאים לקוחות המועדון מחזיקי אשראי מסוג Fly Card לבצע רכישות באמצעות נקודות המועדון באתר הסחר "flystore", הכולל אלפי מוצרים בקטגוריית שונות.

57. בהקשר זה יצוין, כי במרבית השימושים שלעיל, רשאים חברי המועדון לעשות שימוש בנקודות הצבורות שלהם בגין כל הזמנה שיבצעו, גם באופן חלקי, כך שגם אם אין ברשותם את מלוא הנקודות הדרושות, רשאים הלקוחות לבצע רכישה באמצעות כלל הנקודות שברשותם (או חלקן, לבחירתם) ולשלם את היתרה במזומן.

58. **משכך מובן, כי הזיכוי בנקודות המועדון מהווה תמורה מלאה ומיידיית ללקוחות הזכאים, שלא נדרשים לצבור עוד נקודות בנוסף לאלה שבהן יזכו כדי לעשות בהן שימוש, , כך שגם מטעם זה מובן שמדובר בתמורה ראויה, סבירה והוגנת המשולמת בהסדר זה.**

59. הבדיקות שערך המגשר – יצוין, כי כחלק מהליך הגישור, הוסכם שיתקיים הליך של בדיקה ובחינה של נתוני הסדר הפשרה ישירות על ידי המגשר, עו"ד אמודאי, אל מול נציגי המשיבה שהיו אמונים על הליך השליפה של הנתונים וביצוע התחשיבים השונים, והכל על מנת שיוכל המגשר לסמוך ידיו והמליץ על ההסדר.

60. בהתאם, וטרם עריכת הסדר זה והגשתו, ערך המגשר פגישות ישירות עם הגורמים הרלוונטיים אצל המשיבה, קיבל הסברים מלאים בנוגע לשליפה והתחשיבים שבוצעו, דרש וקיבל נתונים שונים בנוגע לאיתור האוכלוסייה המדוברת ושלמותה ובנוגע להיקפי ההזמנות הרלוונטיות. במסגרת זו הוצגו למגשר, לבקשתו, נתונים ומסמכים שונים בקשר עם השליפה והתחשיבים.

61. בשולי בקשה זו מאשר המגשר, עו"ד אמודאי, את ממצאי הבדיקה שערך, ומאשר שהסדר הפשרה דלעיל גובש בהליך גישור שהתנהל בפניו, ובהתאם להמלצתו, וכי הוא נראה בעיניו ראוי והוגן, בהתחשב בסיכונים ובסיכויים של כל צד, כפי שהתבררו בפניהם במהלך הגישור.

ד. תחולה – העילות והסעדים שלגביהם תהווה ההחלטה על אישור הסדר הפשרה מעשה בית

דין כלפי חברי הקבוצה

62. הסדר הפשרה יחול על כל אדם המשתייך לקבוצה, כהגדרתה בפרק ב' לעיל, התואמת כאמור את האופן שבו הגדיר המבקש את הקבוצה בבקשה לאישור המתוקנת שהגיש.

63. מבוקש כי יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, ועם אישור ההסדר על פי תנאיו על ידי בית המשפט הנכבד, יהווה הדבר סילוק סופי ומוחלט של זכויות וטענות המבקש (שתביעתו האישית מוצתה כאמור) ושל חברי הקבוצה, כהגדרתה לעיל, בגין כלל העילות והסעדים שפורטו בבקשת האישור ובבקשה לאישור המתוקנת, אשר קמו עד למועד אישור הסדר פשרה זה בפסק דין, ויהווה מעשה בית דין סופי ומוחלט כלפי כל חברי הקבוצה הנ"ל, וזאת למעט חברי הקבוצה שיבקשו לצאת מן הקבוצה ובית המשפט הנכבד יאשר זאת על פי סעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

ה. המלצה לגבי שכר טרחת עו"ד וגמול ראוי למבקש

64. הצדדים ממליצים לבית המשפט לפסוק שכר טרחת עו"ד וגמול ראוי למבקשים לפי החלוקה, שלהלן:

(א) שכר טרחת ב"כ המבקש: הצדדים ממליצים לבית המשפט הנכבד לפסוק לבא הכוח המייצג שכר טרחה בסכום סופי וכולל של 386,302 ₪ (בתוספת מע"מ), המהווה 15% מסכום הפשרה.

סכום זה ישולם לבא הכוח המייצג (בהעברה בנקאית לב"כ המייצג, על פי פרטי חשבון שיימסרו למשיבה), וזאת כנגד חשבונית מס כדין. לצורך התשלום, יציג בא-הכוח אישור על פטור מניכוי מס במקור וניהול ספרים, אישור על ניהול חשבון על שמו;

(ב) גמול למבקש: הצדדים ממליצים לבית המשפט הנכבד לפסוק גמול למבקש בסכום כולל של 128,767 ₪ (בתוספת מע"מ), המהווה 5% מסכום הפשרה.

סכום זה ישולם למבקש באמצעות העברה בנקאית לחשבון שאת פרטיו ימסור למשיבה), וזאת כנגד חשבונית מס כדין. לצורך התשלום, יציג המבקש אישור על פטור מניכוי מס במקור וניהול ספרים על שמו, אישור על ניהול חשבון על שמו;

מובהר ומוסכם, כי ככל שלא יימסרו האישורים כאמור, יחול כל מיסוי, ככל שיחול, בגין תשלום הגמול, על המבקש ועליו בלבד וינוכה מן הסכום שייפסק.

(ג) קיצוז הוצאות – בהתאם להסכמת הצדדים, המבקש טרם שילם למשיבה את ההוצאות בסך 10,000 ₪ שנפסקו כנגדו ולטובת המשיבה בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 16.6.23. בהתאם, הגיעו הצדדים להסכמה, כי מסכום הגמול שייפסק למבקש במסגרת הסדר הפשרה, תקוז המשיבה, במעמד התשלום, את סכום ההוצאות הנ"ל שנפסק לטובתה בסך 10,000 ₪.

(ד) מבוקש כי סכומי הגמול ושכ"ט ישולמו למבקש ולבא כוח המייצג בתוך 45 יום מפסק הדין.

65. למען הסר ספק, המשיבה תישא בתשלום שכר הטרחה והגמול למבקש ובא כוחו, וזאת מעבר לסכום הפשרה עצמו ומבלי לגרוע ממנו.

66. במסגרת ההמלצה לעניין גמול ושכר טרחה התחשבו הצדדים בתבחינים שנקבעו בעניין ע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט, פד"י סה (2) 681 (2012). בהקשר זה המבקש יוסיף ויטען, כי:

67. שיקולים שעניינם מערכת התמריצים הנוגעת להגשת התביעה ייצוגית: בהקשר זה, נדרש בית המשפט, לאזן בין הצורך לייצר תמריצים חיוביים להגשת תובענות ייצוגיות ראויות, לבין הצורך למנוע הגשת תביעות

סרק. בענייננו, המבקש סבור שהוא העלה בבקשה לאישור סוגיה בעלת חשיבות, וכי לטעמו באופן ברור אין המדובר בתביעת סרק ויש מקום לקבוע כי התובענה מקיימת תנאי זה.

68. בנוסף, המבקש יוסיף כי על בית המשפט ליתן משקל להגשמת האינטרסים של הקבוצה המיוצגת, הבאה לידי ביטוי בתועלת אשר צמחה לחברי קבוצת התובעים בזכות התובענה הייצוגית. נוכח ההסדר שהתגבש, היקפו הנכבד ומספר הזכאים הרב, התובענה אכן הצמיחה תועלת רבה.

69. כמו כן, יש לשקול את מידת החשיבות הטמונה בתובענה לציבור בכללותו. לטענת המבקש, התובענה דגן היא בעלת חשיבות רבה, מהבחינה כללית, בהגברת אכיפת הדין וההרתעה מפני הפרתו ובמתן תרופה לציבור גדול, שככל הנראה, לא היה פונה לערכאות משפטיות וזוכה לסעדים.

70. בנוסף, על בית המשפט להתחשב, מחד גיסא, במידת ההשקעה אשר הושקעה בהגשתה ובניהולה של התובענה הייצוגית, ובמידת הסיכון אשר הייתה כרוכה בהגשת התובענה, ומאידך גיסא, בפער אשר בין הסעד הנתבע לבין הסעד אשר נפסק, בסופו של הליך. המבקש טוען כי בענייננו, מידת ההשקעה בהגשת התובענה היתה רבה וכרוכה בהשקעה ניכרת של תשומות ומשאבים. בניסוח הבקשה לאישור, לרבות הבקשה לאישור המתקנת, כמו גם בניהול הליך הגישור הארוך והממושך, כמו גם בהכנת הסדר פשרה זה, השקיעו המבקש ובא כוחו שעות עבודה רבות. כאמור, הליך הגישור כלל מספר ישיבות גישור, פרונטאליות ולא פרונטאליות, אשר גם הן הצריכו השקעה רבה מצד המבקש ובא כוחו. מכאן, כי המבקש וב"כ השקיעו בניהולו של התיק שעות עבודה רבות מאוד. כנגזר מכך, גם מידת הסיכון לא היתה מועטה, לרבות בדרך של חיוב בהוצאות. אשר לפער בין הסעד שנפסק לבין הסעד שנתבע, טען המבקש כי אין מדובר רק בהערכת פער כספי, אלא לכלל הסעדים שנתבעו, שהכספי הוא רק אחד מהם. ואכן, המשיבה חדלה את פעילות אתר האינטרנט, באופן המונע גרימת נזק לעתיד. בנוסף, בהתאם להסכם ניתן פיצוי בהיקף משמעותי ביותר. כאשר מצרפים כל זאת לעובדה שבעת הגשת בקשת האישור, ההערכה הכספית התבססה על מידע חסר ביותר בשל פערי המידע הבולטים בין הצדדים, נראה שהפער בין הסעדים אינו משמעותי.

71. **שיקולים שעניינם התנהלותו של בא-כוח התובע המייצג:** על בית המשפט להתחשב באופן ניהול התובענה והבקשה לאישורה. בענייננו, לטענת המבקש, התובענה הוגשה בצורה ראויה ונמרצת בידי המבקש ובא-כוחו. על מנת להביא בפני בית המשפט הנכבד את מלוא תמונת המציאות הרחבה, נאספו ראיות והושקעו משאבים, בשקידה ובחריצות ראויות.

72. **שיקולים שעניינם היחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה:** על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר, בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית. לטענת המבקש, נוכח כל האמור לעיל, הגמול ושכר הטרחה הינם הוגנים וסבירים ולא ניתן לומר כי הם על הצד הגבוה. בנוסף, הגמול ושכר הטרחה משולמים בנפרד על ידי המשיבה, מתווספים לסעדים לטובת חברי הקבוצה, ואינם משולמים על חשבון חברי הקבוצה.

73. הצדדים סבורים כי הסכומים שפורטו לעיל, מבטאים נכונה את הגמול והשכר הראויים, תוך איזון מכלול השיקולים הרלוונטיים.

ו. אין צורך במינוי בודק

74. בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, יתבקש בית המשפט הנכבד לפטור את הצדדים מהצורך במינוי בודק. לעניין זה נפנה לאמור באותו סעיף 19(ב)(1) כדלקמן:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה, אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (ובסעיף זה – בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו..."

75. בענייננו, הסכימו הצדדים כי אין כל צורך למנות בודק לבדיקת הנתונים העומדים ביסוד הפשרה, הצורך במינוי בודק מתייחר בשים לב לשיקולים הבאים:

א. מדובר בהסדר פשרה המבוסס על טענות משפטיות פשוטות יחסית, כשלגבי עצם בירור אין צורך במינוי מומחה. בהתאם, אישור הסדר הפשרה אינו מעורר שאלות המחייבות מומחיות.

ב. שנית, הנתונים העומדים ביסוד הסדר הפשרה ותחשיב המשיבה נתמכים בתצהיר מטעם המשיבה. מדובר בנתונים המבוססים על שליפה פשוטה של נתוני מכירות באתר בתקופה הרלוונטית, ומינוי בודק במקרה זה אינו נדרש ואינו מוסיף על יכולתם של הצדדים להסדר הפשרה, המגשר, או בית המשפט הנכבד לבחון את סבירותו של ההסדר בשים לב לסכומים הרלוונטיים.

ג. שלישית, מדובר בהסדר פשרה המבוסס על מתווה אשר התגבש במסגרת הליך גישור בפני מגשר חיצוני ומוסכם על הצדדים, אשר סבר כי מתווה הפשרה הינו הוגן וראוי בנסיבות העניין, בהתחשב בסיכונים והסיכויים של הצדדים, כעולה ממכתבו המצורף. כמוסבר לעיל, וכעולה ממכתבו המצורף, למגשר הוצגו מלוא הנתונים והמסמכים הדרושים, כדי לסבר את אוזנו בדבר נכונות וסבירות השליפות והתחשיבים שבוצעו על ידי המשיבה, וכך היה. גם מכאן מובן שהצורך במינוי בודק התייחר.

ד. לבסוף, הרצון למנוע עלויות העלולות להכביד על הצדדים ואף לסכל את הפשרה, מהווים כולם טעמים לבתי המשפט להפעיל את סמכותו לפי סעיף 19(ב)(1) ולא למנות בודק לבחינת הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות. כל אלו מתקיימים גם בענייננו ביתר שאת, כשהסכומים המדוברים אינם גבוהים יחסית. בהתאם, ובשים לב לשיקולים דלעיל בענייננו, אין יתרון המצדיק השקעה כספית במינוי של בודק.

76. לעניין זה, ראו למשל את החלטת כב' בית המשפט העליון ב-ע"א 1582/20 עו"ד יוגב חלפון נ' שמן משאבי נפט וגז בע"מ (פורסם בנבו, 29.12.2021):

"הפרקטיקה שהתגבשה בפסיקה המחוזית היא שמינוי בודק מתבצע רק ביחס לחלק קטן מהסדרי הפשרה, כך שבמציאות הכלל הפך לחריג ... את הטעמים שאוזכרו בפסיקה להפעלת החריג, ניתן לחלק לשלושה שיקולים עיקריים: שיקולי יעילות, הן מבחינת העלויות הכרוכות במינוי בודק, והן מבחינת העיכוב והסרבול שמינוי זה יוצר בהוצאתו לפועל של הסדר הפשרה; שיקולים מהותיים הנוגעים לתוכנו של ההסדר (כגון שמדובר בהסדר פשרה המעניק השבה מלאה לחברי הקבוצה, או כאשר בחינת סבירותו והגינותו של הסדר הפשרה מבוססת בעיקרה על שאלות משפטיות המצויות בתחום מומחיותו של בית המשפט); ושיקולים דיוניים הנוגעים לנסיבות שהובילו לגיבוש הסדר הפשרה (כגון שבית המשפט, או גורמים מקצועיים ואובייקטיביים אחרים, היו מעורבים בגיבוש ובעיצובו של הסדר הפשרה) (ראו החלטתי בת"צ (מרכז) 30028-04-11 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' יצחקי, פסקה 21 [פורסם בנבו] (29.6.2015))."

77. וכן ראו למשל את פסק הדין בעניין ת.א. (ת"א) 1126/07 בש"א 3058/07 אילן ארגס נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ (13.9.2009):

"מינויו של בודק על ידי בית משפט מגלגל על הצדדים עלויות נכבדות ביותר הן של זמן והן של כסף – באופן שלא בכל מקרה התועלת הצומחת מן המינוי עולה על העלות שלו... ברור כי במצב שבו כתוצאה מן המבצע תנובה מוכרת מארז של 6 יחידות של המוצר במחיר של 16.76 ₪ במקום במחיר של 25.14 ₪ - ציבור הצרכנים של המוצר נהנה מהטבה משמעותית. יתכן כי שוויה של הטבה זו נמוך או גבוה במידה כזו או אחרת מן ההערכה של תנובה, ואף סביר להניח כי תנובה בעצמה נהנית מהמבצע מבחינה זו שכפי הנראה יש לו ערך מוסף של קידום מכירות – ואולם חשיבותו ויתרונו של ההסדר הוא בקידום אכיפה יעילה של הדין והרתעה מפני הפרתו, הכל כמפורט לעיל. משכך, בהתחשב בסיכוייה של בקשת האישור, ביתרונותיו של הסדר הפשרה ובשווי הכולל הנמוך יחסית

של הסדר הפשרה - איני סבורה כי יש צורך להעמיס על הצדדים את העלויות הנוספות והניכרות הכרוכות במינוי בודק".

ז. הסכמות נוספות אליהן הגיעו הצדדים

78. כקבוע בתקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007, תשפה המשיבה את המבקש בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה וכן, ככל שבית המשפט הנכבד לא יפטור אותו מכך, תשלם את חלקה השני של האגרה (כהגדרתם בתקנות כאמור).

79. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו מכוח תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, ולפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה ואגרת פסק דין. וזאת, משום שבענייננו מתקיימים **טעמים מיוחדים** לפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה, וזאת בשל השלב המוקדם יחסית שבו מצוי ההליך, **בטרם הוגשה תשובה לבקשה לאישור, ובטרם התקיים דיון קדם אחד בתיק**, כך שיש בהסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים כדי להביא לחיסכון משמעותי בהוצאות ומשאבים ובראש ובראשונה בחיסכון של זמן שיפוטי משמעותי, אשר היה נדרש אילו הייתה הבקשה לאישור דן מתבררת עד תומה. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפטור את המשיבה גם מאחר שהיא מימנה את הליך הגישור, ובמסגרת זאת נשאה בתשלומים בסכומים מצטברים לא מבוטלים. ואכן, בנסיבות דומות פטרו בתי המשפט את המבקש מחלקה השני של האגרה.

ראו לעניין זה, למשל: ת"צ (מרכז) 50737-01-19 **יובל לפינר נ' בנק הפועלים בע"מ** (פורסם בנבו); ת"צ 18424-02-19 **סמואל ברקוביץ נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ** (פורסם בנבו); ת"צ 17597-04-20 **פריפלד ואח' נ' רז** (פורסם בנבו).

80. אישור בלתי מותנה של הסדר הפשרה על ידי בית המשפט בפסק דין חלוט על כל מרכיביו, למעט ההמלצה בנושא שכ"ט ע"ד והגמול לתובע, יהווה תנאי מתלה לתוקף ההסכם (להלן: **"התנאי המתלה"**).

לעניין זה יובהר, כי הסכם זה מהווה פרי משא ומתן ואיזון בין השיקולים הרלוונטיים לגביו, כמו גם בין הצדדים ועמדותיהם. הצדדים מדגישים, כי הם מסכימים אך ורק להסדר הפשרה שהוגש לבית המשפט הנכבד, על כל תניותיו כפי שהן, כמקשה אחת. בהתאם הוסכם בין הצדדים לבקשת המשיבה, כי אם בית המשפט הנכבד לא יאשר את הסדר הפשרה בכללותו כמות שהוא, לרבות בכל הקשור בהגדרת הקבוצה, ולרבות באשר לסעיפים הנוגעים למעשה בית דין ו/או לאי מינוי בודק, יהיה כל צד רשאי, להודיע, תוך שישים (60) ימים ממועד קבלת החלטת בית המשפט הנכבד, על ביטול ההסכם, מחמת אי התקיימותו של התנאי המתלה, וזאת לפי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי.

81. במקרה שבו מספר הודעות הפרישה מטעם לקוחות המשיבה שיאושרו על ידי בית המשפט הנכבד יעלה על מאתיים (200), תהיה המשיבה זכאית (אך לא חייבת) להודיע בכתב, בתוך עשרה (10) ימי עסקים מן המועד בו נודע לה על הודעות הפרישה כאמור, על פקיעת ההסכם (להלן: **"אירוע מפסיק"**).

התחייבות משותפת של שני הצדדים

82. הצדדים מתחייבים לפעול בתום-לב, ככל יכולתם למימוש הסכם זה על כל מרכיביו, כך שההסכם יאושר בידי בית המשפט הנכבד. בכלל זה מתחייבים הצדדים לפנות אל בית המשפט בפנייה משותפת מפורטת ומנומקת המצביעה על היותו של הסכם זה ראוי, הוגן ומשרת את כלל הציבור שאליו מתייחס ההסכם.

מועדים

83. במקרה של אי התקיימות התנאי המתלה או במקרה של ביטול ההסכם או פקיעתו בנסיבות שפורטו לעיל, ימשיכו הצדדים בניהול ההליך המתייחס לבקשה לאישור מהשלב בו הופסק.

פרסומים

84. בהינתן הוראת בית המשפט הנכבד, יפרסמו הצדדים מודעות בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים, וזאת בנוסח המצורף **כנספח 4**.

85. המשיבה תישא במלוא עלויות ביצוע ו/או יישום הסדר זה.

הסדרים נוספים

86. נמשך ההליך המשפטי בקשר עם התביעה ו/או הבקשה לאישור לאחר אירוע מפסיק ו/או בגין אי התקיימות התנאי המתלה וביטול ההסכם, ייחשב ההסכם בטל מדעיקרא וכאילו לא נערך מעולם. לחתימה עליו לא תהא משמעות ראייתית ולא ניתן יהיה להגישו ו/או להסתמך עליו ו/או לעשות בו או בתוכנו שימוש כלשהו, בין במסגרת הליך שיפוטי כלשהו, בין במסגרת הליך מעין שיפוטי, בין במסגרת הליך מנהלי ובין במסגרת כל הליך אחר, ובכלל זה לא ניתן יהיה להשתמש בנתונים ו/או במצגים ו/או בטיוטות הסדר הפשרה ו/או בכל המסמכים שנערכו בין הצדדים לצורך הסכם הפשרה ו/או בקשר אליו.

87. בהתקיים התנאי המתלה ובחלוף המועד להתקיימות האירוע המפסיק ובכפוף לכך שלא ארע אירוע מפסיק, יהווה פסק הדין מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה כהגדרתה לעיל.

88. אין בהסכם זה כל הודאה של מי מהצדדים באיזו מטענות הצד האחר להסכם, לרבות הטענות הנזכרות בבקשה לאישור ובכתבי בי-דין אחרים שהוגשו על ידי הצדדים.

89. מוסכם על הצדדים, כי המבקש ובא כוחו לא יגישו נגד המשיבה וכנגד אל על הנוסע המתמיד, ח.פ. 516526761 (להלן: "המועדון") כל הליך נוסף בעילות שפורטו בהליך זה לגביהן מתקיים מעשה בי דין.

90. ההסכם כולל את כל ההסכמות שבין הצדדים והוא מגבש וממצה באופן סופי ובלעדי את כל ההסכמות בקשר עם האמור בו.

91. לא יהיה כל תוקף לכל שינוי או תוספת להסכם, אלא אם כן נעשו בכתב ונחתמו על ידי הצדדים להסכם. לא תשמע טענה על שינוי בהסכם בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מצג ו/או משא ומתן, ככל שנוהל בין הצדדים, קודם לחתימת ההסכם.

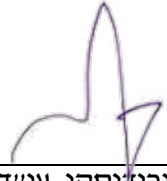
92. הצדדים מתחייבים לפעול בתום-לב לקיומו של ההסכם ולבצע את כל הפעולות ולחתום על כל המסמכים, האישורים, הטפסים וההודעות, ככל שיידרש ושיהיה מועיל לצורך ביצוען של הוראות ההסכם.

ח. סוף דבר

93. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר למבוקש.

שחר הרון, עו"ד
ב"כ המשיבה

שרון לובצקי הס, עו"ד

רם גורן-יסקי, עו"ד
ב"כ המבקש

אישור המגשר

ההסדר לפיו המשיבה תשלם (באמצעות נקודות במועדון הנוסע המתמיד) ללקוחות הזכאים סכום המהווה 73% מסכום המע"מ ששילמו כלל הלקוחות הזכאים בבתי מלון או בחברות השכרת

הרכבים בישראל (למעט בעיר אילת), הושג במסגרת גישור ארוך ומקיף שהתנהל בפני, ובהתאם להמלצתי.
 פיצוי הקבוצה הרלוונטית כאמור נראה בעיני ראוי והוגן, בהתחשב בסיכונים ובסיכויים של כל צד, כפי שהתבררו בפני במהלך הגישור.
 אופן שליפתם וחישובם של סכומי המע"מ מהם נגזר הפיצוי האמור, נבחן על ידי במישרין מול הגורמים שעסקו בכך באל על.

ניר אמוזאי, עו"ד

מגשר